

бѣше избралъ една добра позиция, затулена отъ една малка рѣтливка прѣдъ насъ, задъ която се спущаше една дълбока долина и ни раздѣляше отъ турскитѣ укрѣпени височини. Турскитѣ обуси или се прѣскаха надъ оная рѣтливка и тѣхнитѣ отломъци удряха връхъ обонитѣ, врѣменно въздигнахти отъ насъ, или пъкъ ни прѣхвърляха. Само когато шрапнелитѣ се прѣсваха надъ главитѣ ни, падаха върху ни и ни трепѣха. Това сж единъ видъ обуси, напълнени всѣка съ по десетина коршуми и прилѣпени въ вътрѣшната страна върху една експлозивна материя. Артилеристътъ го нарежда тъй, щото обусътъ да се прѣсне тамъ дѣто иска и мѣри. И на върха на обуса има единъ фитилъ, който се запаля при грѣмването на тона, и въ опрѣдѣлената секунда прѣдава огъня на експлозивната материя въ обуса. Веднѣжъ тя запалена, обусътъ се прѣсва въ въздуха, а куршумитѣ като дъждъ падатъ връхъ главитѣ на неприятеля. Механизмътъ на фитиля е тъй направенъ на върха на обуса, щото фитилътъ да може да се отпуща или скѣсява, спорѣдъ далечното или близкото разстояние, кждѣто се мѣри. Шрапнелитѣ, тъй нарѣчени отъ името на изобретателя имъ, полковника Шрапнелъ (англичанинъ), се употрѣбаватъ когато неприятельтъ е затуленъ или въ обкони, или въ гора, съ една дума, когато обикновеннитѣ обуси не произвеждатъ ефектъ. Има и такива обуси, които съ прѣсването си изливатъ една течлива материя, която се запаля върху какъвто прѣдметъ и да се залѣпи. Има много видове обуси, на които обаче за описанието не е тука мѣстото му.

Турцитѣ мѣрѣха върху ни съ тия шрапнели, но или защото не знаеха да ги регулиратъ, или защото материалътъ имъ бѣше простъ, всѣкитѣ не се прѣсваха когато падаха на земята, правѣха сжщия ефектъ на обикновеннитѣ обуси, а пъкъ нѣкои нито се прѣсваха.

Получилъ бѣхъ чинъ на сержентъ (фелдфебель) и сполучливо изпълнявахъ службата на прицѣлчикъ. Въ това сражение, слѣдъ два три вистрѣли, тъй добръ улучихъ разстоянието, щото обусътъ ми падна въ мѣзгала на турския топъ.